

HORITZO

Periòdic quinzenal

Portantveu de l'Ateneu Cultural

Preus de Subscripció

Fora (6 exemplars tri-
mestre) 1'10 pessetes
Número solt 0'15 ptes

Dels articles signats en són
responsables llurs autors.

Redacció i

Administració

G. Hernández 15, pral.

No es retornen els
originals

PERELADA

per Joan Gener Roca

Als bons excursionistes cassanencs

Heus aquí un dels encants més poderosos de la incomparable terra empordanesa. Damunt d'un turó, en el mateix cor de l'Empordà s'aixeca la comtal vila de Perelada i en la vila, el castell-palau, egregi casal que es dreça irradiant una noblesa autèntica amb les seves pedres daurades pels segles.

Perelada ha donat molts dies de glòria a la nostra història i d'allà han sortit homes molt il·lustres, entre altres Muntaner, que amb la seva «Crònica» li ha donat una glòria inmarcesible, essent a l'ensem un excel·lent militar i un excel·lent home de govern. Els Rocaberti, nissaga de guerrers que han immortalitzat Perelada amb llurs gestes; etc. Passant damunt grans fets històrics, recordarem que diversos reis foren hostes d'aquesta vila, entre ells diferents vegades el rei Jaume I el Conqueridor, del qual en Muntaner en fou cronista.

El títol de Comte de Perelada fou creat per Felip III de Catalunya i IV de Castella a favor dels Rocaberti, que de molt temps eren Senyors de Perelada.

L'actual Castell fou edificat a darreries del segle XVI. Té la forma d'un gran quadrangle. El costat de llevant és el més notable; dues grans torres rodones, cobertes d'aura, s'hi drecen imponents; la façana de ponent és Renaixement. Sobre la gran portalada hi havia l'escut que ostentava les dues àligues de la casa d'Austria. Fou destruït quan la guerra de successió pels contraris de Carles III. L'escut dels Rocaberti ostenta nou rocs en camp d'or i les quatre barres roges de Catalunya i Aragó.

En el pati del Castell hi han xamosos finestrals procedents d'altres dominis de tan noble casa, alguns amb cariatides del Renaixement. És curiós un rellotge decorat amb mosaics, fet a París l'any 1885. Dues sumptuoses escalinates, una d'elles construïda amb fusta de pins centenaris procedents de Mallorca. La principal és en el pati i per ella hom va al primer pis, on s'hi acumulen preuades joies, mobles riquíssims, arques gòtiques i Renaixement, quadros antigüíssims, retrats de reis, personatges de la casa d'Austria i Rocaberti; tapisseries de gran valor, una d'elles de la primitiva manufactura dels Gobelins, segle XVII que representa un triomf romà; una bella cadira de mans, estil «rococó», etc. etc.

Una llegenda del Castell de Perelada

Com en la majoria de castells mitgevals té el castell de Perelada la seva llegenda romàntica cantada per varis autors i ben coneguda pels aimants d'aquesta classe de literatura. Es la llegenda de Saurimonda.

Segons ella a començaments del segle XIII va tenir Hoc en el castell de Perelada, la tragèdia amorosa de Saurimonda de Navata. El trovador Guillem de Cabestany s'havia enamorat d'aquesta dama i fou correspost.

El seu espòs Raimund de Castell-Roselló en saber-ho, li parà un engany fent-lo anar a despoblat. Allà l'assassinà i li féu treure el cor, enviant-lo com a bell present de caça a la seva infidel muller. Ella féu grans lloances d'aquest menjar i digué que mai més no en tastaria d'altre. Després, perseguida pel seu marit va tirar-se d'un dels finestrals del Castell i quedà morta a l'acte.

Els cossos dels dos aimants foren enterrats a l'església de St. Joan de Perpinyà.

G.

Teniu temps per a inscriure-us a la llista dels que prendran part a l'excursió de demà, a Perelada i Empúries, patrocinada per l'Ateneu Cultural, fins a les 8 del vespre d'avui.

* * *

Hora de sortida: a dos quarts de 7 del matí

Plaça d'A. Clavé.

Els quadres són d'extraordinari valor. Els més remarcables són: un retaule gòtic — català de Vergós, representa la Visitació amb figures tamany natural; un retaule de S. Andreu i S. Jaume; un tríptic de S. Joaquim i Sta. Anna de Jacomar, de l'escola Valenciana segle XV; de l'escola aragonesa hi ha una famosa taula, S. Miquel Arcàngel, segle XV; una gran obra de Bartolomé Bermejo «Criat damunt el St. Sepulcre»; a més, hi ha obres de l'escola de Madrid, obres de Ribera; un bell St. Sebastià de Guido de Remi; un retrat de Jordano, un altre de dama d'Eugeni Lucas, una natura-morta de Goya, etc. etc.

Cal remarcar la puresa d'estil del magnífic menjador, del «boudoir», de la sala imperi, etc. Assenyalarem també la Biblioteca senyorial, digna d'un castell: hi ha més de 25.000 volums, amb col·leccions de llibres rars, de viatges, d'història; un exemplar de la primera edició de la «Crònica» d'en Muntaner; una Bíblia-sacra, políglota de 1569, etc. etc.

En el museu hi ha vitrines contenint una col·lecció prehistòrica, procedent d'una necròpolis d'incineració, trobada fa alguns anys, en fer-se treballs per a l'arranjament del parc del castell. Són de l'edat de ferro, armes, vasos, vidres i objectes de ceràmica. A més, hi ha una important col·lecció de monedes i armes. Sobressortint per ésser una de les millors que existeixen una col·lecció de vidres catalans i estrangers que passa de dos mil exemplars.

Uns claustres i l'església de pur estil gòtic. L'altar amb taules romàniques ornades amb bells capitells romànics. Un gust molt depurat presidí la seva restauració.

El parc que rodeja el castell fou projectat per l'arquitecte francès M. Duvièlles. Esplèndits jardins, amb uns bells roserars (més de 300 hibridacions de roses), un laberint de xiprers, un grandióc llac, etc. i arreu escampades amb un gust delicat pedres esculpturades procedents de propietats dels comtes.

Cal alabar la cultura i bon gust del Sr. Mateu, actual propietari, esmerçats en la bona conservació de l'històric castell, del qual, qui l'ha visitat una vegada, en serva per tota la vida un bell record d'agraïment.

La propietat de la terra a través dels temps

(continuació)

per Ricard Gruart

IV

EDAT MODERNA

Durant aquesta, la victòria definitiva del poder reial sobre el senyorial, fa que quedin atribuïdes al monarca totes les funcions jurisdiccionals que els propietaris venien fruint respecte dels seus conreadors, els quals si bé en alguns llocs se'ls reconeix la propietat de les terres que treballen, no per això millora la seva situació, puix l'antiga opressió senyorial és substituïda per la dels reis, en aquesta època proclamats ja absoluts, els quals, com Lluís XIII i Lluís XIV a França, s'atribueixen el domini absolut de totes les terres de la nació i la lliure disposició de les mateixes, amb dret a confiscar-les com a càstig i a gravar-les amb càrregues fiscals, tot el que fa que en aquesta època, més que dret de propietat el que hi ha és una simple possessió, sotmesa als capricis i vel·leitats dels monarques. Per això en la Història de la propietat l'Edat Moderna, degut a la situació privilegiada que en ella tenen els reis, és coneguda amb el nom d'«*època de la monarquia*».

V

REVOLUCIÓ FRANCESA

Els principis proclamats per la Revolució assenyalen una profunda marca en l'organització de la propietat, que pren en virtut d'aquells un caire completament diferent del que havia tingut fins aleshores.

En primer terme, aquell poder absolut que els monarques s'atribuïen sobre les terres nacionals, és substituït per el principi de la *sobirania nacional*, en virtut del qual, les terres en principi pertanyen ara a la nació. Per altra banda el principi d'*igualtat* serveix per a fer desaparèixer el caire jeràrquic que la propietat encara conservava, i es proclama que el *treball* és l'únic medi adquisitiu de les terres. Per això un dels primers actes de la Revolució fou convertit en dret de propietat, el dels antics conreadors. Per fi el principi de *llibertat* fa desaparèixer totes les traves tradicionals vinculacions que secularment s'havien oposat a la lliure transmissió de la propietat.

Tot això pel que es refereix a l'organització. Ara bé, la Revolució Francesa modifica el concepte de dret absolut i unitari, que des de l'època romana es tenia de la propietat? La resposta deu ésser negativa, puix que com ja vam fer notar en un altre lloc, continua mantenint-se el concepte tradicional de la propietat en el C. e. de Napoleó. L'única cosa que la Revolució modificà fou l'organització convertint la propietat en cosa individual i lliure a l'ensens que suprimí tots els privilegis socials i polítics que sobre la propietat secularment s'havien esmentat.

VI

CONCEPTE MODERN DE LA PROPIETAT

Avui en dia, i com a conseqüència

de la gran guerra, els efectes de la qual repercutiren molt en la ciència jurídica, obligant a canviar quasi tots els codis fonamentals, aquell concepte unitari i absolutista que durant tants segles la propietat ha ostentat, està travessant una profunda crisi, per a ésser substituït per un altre de més just, pres del punt de vista de les necessitats socials i de conformitat amb els pagesos moderns.

Deixant de banda, les teories contràries a l'existència de la propietat privada, en els nostres dies quasi tots els autors i partits, àdhuc la mateixa església, assignen a la propietat privada una doble funció: un *fi individual* i un *fi social*, en el sentit de què si la propietat privada deu procurar una avantatge al propietari, aquesta avantatge ha d'ésser també una avantatge social; és a dir: la propietat segons les modernes tendències, deixa d'ésser aquell dret absolut i individualista d'un home sobre una cosa, que per el fet d'ésser seva pot fer d'ella el que vulgui, sinó que aquesta disponibilitat avui, deu estar subordinada a l'avantatge social. Diguït és potser l'autor que millor resumeix aquest doble fi de la propietat privada quan diu: «Per al detentador d'una riquesa, la propietat implica l'obligació d'augmentar la riquesa social. Ell solament pot satisfer una necessitat social. Ell només pot augmentar la riquesa general, utilitzant la que detenta. Socialment per tant, està obligat a satisfer a-

questa necessitat i no serà socialment protegit, més que en la mida del tant per cent en què la satisfaci». El Papa Pius XI en la seva encíclica «Quadragesimo anno» també assenyala el doble fi que la propietat deu complir quan escriu: «que en la propietat, els homes deuen procurar no solament el propi benefici sinó també el bé comú».

Els principis que acabem d'assenyalar els trobem consignats en quasi totes les constitucions posteriors a la guerra. Així, a la de Iugoeslàvia es diu: «Es garanteix la propietat privada. La

propietat origina obligacions. No pot usar-se de la propietat en perjudici dels interessos col·lectius». En igual sentit s'expressen entre altres la de Polònia: «Constituint la terra un dels factors essencials de la vida nacional, no pot ésser objecte d'una circulació ilimitada. Les lleis determinaran fins a quin punt té l'Estat dret a la incautació forçosa dels béns rurals, així com per a reglamentar la transmissió d'aquests béns»; —Mèxic— «Les terres i aigües que es troben en el territori nacional són de la Nació que les transmet als particulars constituint la

propietat privada. La Nació tindrà en tot temps el dret d'imposar a la propietat privada la modalitat que dicti l'interès públic, per fer una distribució equitativa de la riquesa pública i per cuidar de la seva conservació. La Constitució espanyola de l'any 31 també es fa ressó de les noves tendències, potser accentuant encara la nota social en l'art. 104, que ha estat objecte de tants comentaris.

De com els governs han portat a la pràctica els preceptes constitucionals, és una qüestió de la qual ens ocuparem el dia que ve.

Quatre mots

L'ENEMIC

per F. P. C.

Heu vist un fariseu fent caritat?
Ja ho crec que sí.

El fariseu dona un mos de pa del que li sobra, quan sap que hi ha un tercer que pot advertir-ho. Fa pública ostentació d'una de les moltes virtuts que no posseeix. Virtuts contraposades als seus sentiments gens virtuoses, força ben disfressats. Les practica impulsat pel temor a un càstig i per l'amor propi. Quan troba, en un lloc concorregut, el mendicant que extén la mà i recita el reguitzell de mots apropiats, el fariseu «caritatiu» s'atura en sec. Butxaqueja pressurós, aparentment abstret cercant el lloc on té els diners. Finalment... el «troba». N'extreu la moneda més minúscula, la més insignificant—cal dir-ho?—i allarga amb parsimònia el braç omnipotent...

—Ta, ta, ra, tit !! Es fa saber... que jo faig caritat!

* * *

El jove vagabund d'ofici fill de captaires rodans o rodassoques, actors inimitables, honrats industrials de l'art de mendicar, ja no segueix els consells dels vells, ni practica el que d'ells ha après. Ja no té necessitat de fer pietat simulant deformacions en el seu cos perfecte, apte

per treballar; ni de trencar cap cor ploriquejant o fent el beniet o el boig; ni d'invocar el nom de Déu i els sants, fent-los servir d'esquer. Ha vist obrers que demanaven almoïna. Pot anar ben dret i amb aire desimbolt, com ells a pidolar de porta en porta o col·locat estratègicament en una cantonada, practicant el nou sistema: fent veure que és un d'ells. Pren el pa que pertany als nou vinguts. Ja no se sap quin és el veritable sense feina que s'ha vist forçat, per no morir de fam, a posar-se a captar.

* * *

El fariseu ric i el vagabund indigent, planyen aquell jove que ha caigut extenuat, vençut.

El vagabund comenta:—Bo per demanar treball, inútil per pidolar. Fins que perdi la vergonya aquest minyó no anirà bé.

El fariseu:—Ben cert. Qui no li feia dir que tenia fam. L'orgull en té la culpa. Aquest maleït orgull que ELS aguanta.

Per retirar-se del negoci

ES VEN

l'establiment

“CASA NANET”

Salmeron n.º 30

CINC PREGUNTES

Voleu mesurar l'alcanc dels vostres coneixements?

Contesteu mentalment aquestes preguntes, i comproveu després les respostes a la pàgina 302.

- I Qui fou l'autor del sonet que comença així:
«Un soneto me manda hacer Violante
y en mi vida me he visto en tanto aprieto...»?
- II Coneixeu l'origen de l'òpera «La Bohème»?
- III A qui es donà el nom d'«hugonots»?
- IV Quina distància abasta una vista normal en el mar?
- V Per quina raó no és aconsellable la mala costum d'humitejar un dit amb la llengua, per a fullejar un llibre?

Jaramago Valadia

EL MILLOR PAPER DE FUMAR

ESTOIG ENGOMAT : 10 Cts.

JARAMAGO “ORO” : 20 Cts.

Demaneu-lo a tots els estancs

DIPOSIT DE VENDA:

Sant Pau, 22 - BARCELONA

PIPES, BOQUILLES, PETAQUES,
MONEDERS, JOCS DE CARTES,
DOMINÓS, ESCACS, PARCHESSIS,
etc. etc.

Venda a l'engròs i a la menuda

Josep Vidal Pagès

TALLER MECANIC

Servei de Taxis

Baixada de la Plaça

de J. Anselm Clavé n.º 3

CASSÀ DE LA SELVA

Immillorables

Timbres de Cautxú

Sistema patentat “FLEX”

IMPREMTA VILALONGA

El feixisme italià s'enfonsa

Al voltant d'unes estadístiques

per Joan Roc

Hem sentit diferents vegades, que el feixisme és el nou sistema ideal, que porta solucions per a tots els greus problemes que té plantejats avui dia la humanitat.

Sostenen els feixistes, que la crisi econòmica s'esfumirà quan ells tinguin el control absolut de l'Estat, de qualsevol nació.

Que l'atur forçós, aquesta plaga social que va invaint el món com una taca d'oli monstruosa, quedarà reduït a zero.

Que la lluita de classes, aquesta «foelia» que amenaça destruir els fonaments sagrats de la societat; la pàtria, la propietat privada, la religió, etc. etc., quedarà aolucionada amb la fórmula ideal de l'Estat Corporatiu.

Dintre els sindicats oficials, corporatius, diuen els feixistes, hi cap tothom. Patrons i obrers, amb franca camarade-

ria. La lluita de classes, doncs, desapareix com per encant.

Aquests somnis daurats del feixisme internacional, són escampats arreu del men, emprant tots els ressorts moderns de la propaganda.

La premsa, la ràdio, el cinema, el teatre, tots els mitjans són emprats amb una febricitat malaltissa. Cal apuntalar aquest edifici corcat, que amenaça enrunar-se. Cal donar un toc de barniç a aquesta façana plena d'esquerdes que el temps implacable ha malmenat.

Però, malgrat tots aquests aparatosos preparatius, totes aquestes belles premeses, la realitat, crudel, inflexible, es cuida d'esvair aquests sofismes.

Vegin sinó, un extracte de les estadístiques donades pel mateix Sr. Benet Mussolini, en el seu darrer discurs, a Itàlia.

Balanç de les exportacions d'Itàlia

Anys	Mercaderies	Milions de lires
1928	diferentes mercaderies per valor	22.315.000
1929	> > > >	21.000.000
1930	> > > >	17.000.000
1931	> > > >	11.000.000
1932	> > > >	8.000.000
1933	> > > >	7.000.000

Exportació de seda		Exportació de coure	
Anys	Milions quilograms	Anys	Toncs
1931	5.000.000	1932	1.189
1932	2.900.000	1933	720

Exportació de super-fosfats		Mercaderies transportades a Itàlia	
Anys	Milions quilograms	Anys	Valor en milions lires
1932	7.500.000	1931	44.190.912
1933	5.900.000	1932	57.054.534

Altes i baixes en els negocis				Moviment demogràfic	
Anys	Altes	Anys	Baixes	Anys	Naixements milers
1931	7.377	1931	12.500	1930	515.000
1932	5.926	1932	12.825	1931	421.000
				1932	379.000

Davant d'aquestes dades oficials, tan eloqüents, tan aclaparadores pel feixisme italià, la nostra modesta opinió adversa a aquest sistema, restarà pàl·lida, gairebé innecessària.

El feixisme —ha dit una figura de relleu mundial— és la barbàrie vomitada pel capitalisme.

Nosaltres afegirem: que el feixisme

és la negació de la llibertat; el retorn a passades èpoques de negra reacció; l'amenaça constant a la pau dels pobles; L'esclavitud econòmica del poble treballador; la ruïna de la petita burgesia en profit del capitalisme imperialista

Sense cap mena de dubte, les estadístiques són més eloqüents que les nostres paraules.

El Cinema

KURSAAL:

SOY UN VAGABUNDO

Soy un vagabundo és un film divertit, però d'un argument mediocre que no ens acaba d'agradar. Notem, però, la bona interpretació de Al. Jonson en el paper de vagabund apassionat, que amb la seva simpatia i amb la seva bona veu és tingut com una mena de rei dels vagabunds del Central Park de New-York, fins que una dona —força enze— el farà treballar pel seu amor. Avisats els seus amics per un baix de veu de tro magnífica, del seu comportament —que trenca les seves lleis—li'n fan retret i és jutjat i absolt —pintorescament— per ells mateixos. Els esdeveniments tornaran la memòria perduda a aquella dona que ja no voldrà ni veure'l i ell decepcionat però amb una espurna d'il·lusió, tornarà a viure entre els seus amics vagabunds.

Com veieu, un argument vist però planer, amb una petita dilució de sentimentalisme que li escau molt.

Es projectà com a pel·lícula bona (?) Almas encontradas. Remarcarem l'escena d'una besada que tenia una inefable semblança amb aquelles impagables postals d'estanc de fer felicitacions que comencen umb un «Siendo hoy el día de tu santo...» com una casa. Però, no en parlem? Sí, em sembla que és millor que no en parlem.

MODERN:

Un film excepcional: TOPACE

Només l'esmentar un nom: Marcel Pagnol ens relleva de comentar una de les seves obres característiques: Topaze. Per ventura el dir que aquesta pel·lícula meresqué l'honor d'ésser presentada per un periòdic i el fet d'haver reconegut la crítica unànimement la seva excepcional

Per excés d'original no ens ha estat possible de publicar en aquest número la continuació dels «Apunts d'Història de Cassà» del Sr. J. Gener Roca.

Relotgeria Alemanya

SANT FELIU DE GUIXOLS

COMPOSTURES DE RELLOTGES DE TOTES MENES - TREBALLS PERFECTES I GARANTITS A PREUS MODICS.

A Cassà de la Selva: cada dimecres

CARRER BONAIRE NÚM. 4

valua, no és el millor elogi que podem fer-ne? I esmentar la insuperable interpretació de Louis Jouvet, no és fer-ne un panegíric entusiasta: Assumpto bo i interpretació magnífica. Però em sembla que davant obres perfectes com aquesta el millor que podem fer és callar i admirar.

MICKEY MOUSE

Notes Municipals

Sessió del 14 Agost

Comença la sessió a dos quarts de 10 presidint l'alcalde propietari Sr. Robau.

No assisteixen a la mateixa els consellers Srs. Puig, Roca, Rodà Bosch i Solà.

El Secretari llegeix l'acta de l'anterior que és aprovada.

Es dona compte dels jornals de la brigada municipal des del dia 5 al 12 del corrent.

Es dona la conformitat al rebut corresponent al quart trimestre de 1933 per l'import d'utilitats sobre sous.

S'aproven també el compte presentat per l'Agutzil per viatges i despeses efectuades en el segon trimestre d'enguany, i el rebut de la Telefònica del mes

corrent.

Es llegeix un ofici de la Veu del vespre, demanant, com a organitzadors en col·laboració amb la U. S. de Sans, del campionat ciclista de Catalunya, la cooperació material de l'Ajuntament.

El Sr. Robau pregunta el que decideix el Consistori.

El Sr. Cassà diu que es poden donar totes les facilitats als corredors quan passin per la nostra vila, però que no poden ajudar a pagar les despeses per l'organització dels divertiments d'altri.

El Sr. Vilallonga diu que encara recorda, amb profunda tristesa la quantitat donada tan generosament al periòdic «La Rambla» de Barcelona.

S'acorda per unanimitat no atendre la demanda de la Veu.

Es pren en consideració el dictamen de la Comissió sobre construccions escolars, sense que cap conseller faci cap observació a tan important qüestió:

Es llegeix una instància de la societat «Tècnica de Construcció. S. A.» demanant el reconeixement d'un crèdit pels seus treballs efectuats l'any 1927, l'import dels quals ascendeix a 14.800 ptes., per la portada d'aigües i plànol de la població.

El Sr. Robau proposa passi a la Comissió d'Hisenda, i així s'aprova.

S'aixeca la sessió a les 10.

Sessió del dia 21

La presideix l'alcalde Sr. Robau.

Són presents a la sessió tots els consellers menys els Srs. Cassà, Roca, Jubert i Bosch.

Després de llegida i aprovada l'acta de l'anterior s'aproven, la nota dels jornals de la brigada municipal del 12 al 19 del mes en curs; la dels rebuts del diari de sessions del Parlament de Catalunya del Butlletí Oficial de la Generalitat; i l'entrega a l'Ateneu Cultural de la subvenció d'enguany.

Passa a la Comissió de Foment l'estudi de l'arranjament dels carrers de Joaquim Costa i de la Indústria.

Finalment, el Sr. Esteva demana que havent-se acordat en una sessió de fa temps de donar el nom de Mn. Xavier Carbó a un carrer de la nostra vila, es decideixi aquesta qüestió el més prompte possible.

L'Alcalde li contesta que creu interpretar el desig de tots, proposant que es dongui el nom del malaguanyat poeta cassanenc al carrer on va néixer. Com que aquest carrer porta actualment el nom d'Ignasi Iglèsies, s'aprova per unanimitat que el carrer de la Indústria porti des d'ara aquest nom.

S'aixeca la sessió.

Ha durat un quart d'hora.

El dia 17 d'agost es publicà per mitjà del pregoner el següent edicte de l'Alcaldia.

«Que en el pressupost ordinari d'enguany figura com a ingrés l'arbitri sobre construcció o renovació d'aceres, essent el tipus d'imposició d'una pesseta per metre lineal de façana de l'edifici o solar.

L'ordenança que regula aquest arbitri diu que: deixarà d'aplicar-se si es construeixen o renoven les acerces dintre el termini de tres mesos; així doncs, tots els propietaris de finques que vulguin exhimir-se del pagament de l'esmentat impost tenen de temps tres mesos a partir del dia d'avui per posar o renovar les acerces, o del contrari seran inclosos en el repartiment que es confeccionarà després.»

Pintura

Decoració

Francesc Ragolta

Pintor decorador artístic

=

Empaperador

=

VENDA DE PAPERS PINTATS

Carrer Ramon Ferrándiz, 116

CASSÀ DE LA SELVA

Joan Domingo Alemany

Advocat

Ofereix el seu despatx

Plaça del Moli, 2 principal

Girona

Teatre Centre Unió Republicana

Dilluns 27 d'Agost - Nit 9 i mitja

Presentació de la Companyia Catalana

Primera actriu, ASSUMPCIO CASALS

Primer actor i director JOSEP CLAPERA

Actriu còmica, Visita López

Actor còmic, Manuel Giménez Sales

Presentació de la famosa obra de MIQUEL

POAL ARAGALL, en tres actes i epíleg.

La Gloriosa

150 representacions al Teatre Romea de

Barcelona. L'obra que recorre triomfant

tot Catalunya. L'èxit millor de la tempo-

rada. Per localitats al taquiller Pagès.

DEMANEU PROGRAMES ESPECIALS

Kursaal Cinema

Dissabte 25 i diumenge 26 d'Agost

SEL·LECTE PROGRAMA

Reestrena de la monumental superproducció UFA

Los Nibelungos

Un film únic que sempre interessa!
La preciosa comèdia

Una aventura nupcial

interpretada per la suggestiva artista KATE DE NAGY.

Noticiari UFA sonor

Polítiques

El dimarts, dia 14, un nombre considerable de simpatitzants amb la política que representa l'ex cap del govern central Sr. Azaña, es traslladaren a Sant Hilari Sacalm, per a saludar l'il·lustre polític.

Hom diu que...

... el comunicat que l'altre dia ens feia pregar des d'aquesta secció que fos canviada l'aixeta de la font de la Plaça de Mn. Cinto ha quedat satisfet veient la rapidesa amb què fou atès el nostre prec. Agraïm a les autoritats que ens hagin fet quedar bé.

(Aprofitem l'avinentesa per a comunicar a l'esmentat senyor que en una sessió municipal recent s'acordà col·locar bancs a l'esmentada plaça. Pot veure doncs, que no hauria pas estat ell el primer de llançar aquesta iniciativa)

... tornem a cridar l'atenció de les autoritats sobre l'excés de velocitat dels automòbils que circulen per la nostra vila. Alguna multa no hi estaria pas de més.

Noticiari

En el saló d'espectacles del C. U. R. el dia 15 a la nit la companyia del Teatre Espanyol de Barcelona, donà una representació del celebrat vodevil «El Rei fa treballs forçats».

Diumenge passat en el Passeig Vilaret es tocaren sardanes i seguidament es celebrà un lluït ball al saló d'espectacles del Centre Republicà Federal, a càrrec de La Principal d'aquesta vila.

El mateix dia a la tarda l'orfeó «La Tenora», junt amb l'orquestra La Unió es traslladaren a Vidreres, per a donar-hi un concert a càrrec de la massa coral i una representació de la sarçuela «L'Estrafet», justament interpretada per la secció d'aficionats de «La Tenora».

Foren molt ben rebuts i la concurrència a l'Espectacle fou nombrosa, la qual premià amb grans aplaudiments la

tasca dels coristes i dels actors.

Rebin la nostra felicitació per aquest nou èxit.

Han estat nomenats caporal del somatent d'aquesta vila el Sr. Josep Delmàs i sots-caporal el Sr. Joaquim Reixach.

Els excursionistes de la secció de l'Ateneu que tenien projectada una excursió al Montseny sortiren el dissabte dia 18, en direcció a Hostalric per emprendre des d'allà la caminada. Arribaren a Cassà de retorn i molt satisfets, el dimarts d'aquesta setmana. Ens diuen que aquesta ha estat una de les millors excursions que han fet.

Pels fets ocorreguts entre els germans Enric i Dolors Vila i Vilà i Lluïsa Ametller i un pollastre dels quals vam donar-ne compte sense mencionar noms en el número anterior, tingué lloc en el jutjat d'aquesta vila el dia 13 de l'actual, el judici verbal de faltes, assistint hi acompanyant a la denunciada l'advocat En Joan Domingo i al denunciat el procurador del tribunals veí de Girona En Marí Bas i practicada la prova proposada, el Fiscal o Procurador municipal estimant que el fet denunciat constituïa la falta de lesions causades a Lluís Vila Vilà que no li van impedir el seu treball habitual ni fou necessària assistència facultativa, demanà s'imposés a Lluís Ametller, com autor de dita falta, la pena de cinc dies d'arrest, reprensió i les costes del judici. La denunciada es va adherir a la justícia del Fiscal i representant del denunciat va demanar l'absolució, havent-se dictat sentència de conformitat a la petició del Ministeri Fiscal.

Heus ací el cas d'un pollastre-màrtir que ha tingut la sort de tenir una mort tràgica però ben diferent i molt més deplorada que la que acostumen a tenir tots els seus congèneres, en ple vigor, sans i ben peixats.

(Teló).

El dia 25, es calà foc al mas Piferrer de Campllonch.

S'ha cremat una part de la casa. Afortunadament no han ocorregut desgràcies personals.

El dijous, dia 24, a les 9 de la nit, el Sr. Gabriel Pujol, professor palafrugellenc, donà una interessant conferència a l'Ateneu Cultural desenrotllant el tema:

«De processos físics de la matèria»

La nombrosa concurrència que escoltà amb molta atenció la documentada dissertació del Sr. Pujol, li dedicà al finalitzar calurosos aplaudiments.

En el pròxim número donarem la ressenya d'aquest acte.

RESPOSTES

a les preguntes de la plana 299

I.—Lope de Vega. —Félix Lope de Vega Carpio (1562-1635)—

II.—Henri Murger fou l'autor de la cèlebre novel·la «Escenes de la vida bohèmia». Murger fou el primer dels novel·listes francesos que donà a conèixer a tot el món, amb el seu llibre, la vida dels estudiants i artistes del Barri Llatí de París. L'escrigué quan solament tenia 27 anys, i un any després en col·laboració amb Teodor Barrière va fer l'adaptació teatral, que fou estrenada en el Teatre de Varietats de París amb el títol: «La vie de Bohème», obtenint un èxit sorollós.

L'any 1896, quaranta-set després d'escrita la novel·la, el mestre Puccini a Turin produí l'òpera que porta el títol de «Bohème».

III.—Als que a França formaven la secta de Calví.

IV.—La vista elevada a un metre de la superfície del mar arriba fins a 3.570 metres. És impossible veure més enllà per ésser la terra rodona. A una altura de dos metres s'arriba a encalçar fins a 5.500 metres i a una altura de 4 metres fins a 7.800. A una altura de 100 metres del nivell del mar podem dividir fins a 32 kilòmetres.

V.—Cada vegada que es va a girar un full mitjançant aquest procediment es traslladen a la boca milers de microbis que altres lectors del llibre hi poden haver deixat Cal doncs tenir cura en no fer de propagadors d'aquest perillós intercanvi de microbis.

WESTINGHOUSE

ELS MILLORS APARELLS DE RADIO

Una demostració d'aquests aparells decideixen a adquirir-ne un

Sol·liciteu-ne proves, sense cap mena de compromís, als representants d'aquesta vila:

J. DUCH

J. M. ARDERIU

Fàbrica de **DOMINGO**

Tapones,

Discos y

Especialidades

Fabricantes:

Dispongo de maquinaria moderna para esmerilar y ensamblar toda clase de productos derivados del corcho.

Cobla - Orquestra
Orquestrina

La Selvatana

Cassà de la Selva (Girona) Telèfon: 22

Per a contractes: Pere Arpa

Gran assortit en

Calçat de temporada

no dubteu un moment,

En XEC Espardenyer

us en servirà d'econòmic i superior

Castelar, 41

Farmàcia

J. BOTET

CASSÀ DE LA SELVA

Despatx acurat de receptes.

Fàbrica de gasoses i sifons - Zeppelin - Aigua picant

JOSEP CLARA

Exenedor de la cervesa Damm i representant del lleixiu Berenguer.

Pau, 45

Cassà de la Selva

Farmàcia i
Laboratori de

Joan Gener Roca

Cassà de la Selva

Cobla - Orquestra
Orquestrina

La Principal

Per a contractes:

Francesc Guart Telèfon 19

MANUEL BECERRA
Sastre

Cassà de la Selva

Subscriuiu-vos a "Horitzó"

Agència d'Autòmibus i Transports

La Cassanense

Administració: Castelar 61.

Garatges: Progrés, 3 i 31

CASSÀ DE LA SELVA
(Girona)

Pere Cufí

Fàbrica de Gasoses i Sifons - «Fruxampany»
«Representant de la cervesa Damm»

Cassà de la Selva

Pere Mercader

CAPELLERIA - GORRISTERIA
Camises-Corbates-Cinturons-Sempre les darreres Novetats!
Plaça Mn. Cinto Verdaguer, 5 Cassà

Fonda "El Comerç"

Antiga casa Barretina VDA. JOAN ABELLI
Plaça Anselm Clavé, 30 - Garcia Hernández, 10 - Cassà de la Selva
Preus reduïts - Servei acuradíssim - Garatge

Narcís Martí

Tocineria - Comestibles
Cassà de la Selva

Reparació d'automòbils - Venda i reparació de bateries
Cotxes a pupilatge - Lubrificants, olis, grasses, etc. etc.

Cotxes de lloguer

Garatge Modern

ENRIC GRUART

Joaquim Costa, 37 i Concepció Arenal, 5

Telèfon 32 R

JUBERT & PRESAS
BANQUERS

Telèfon, 8

Cassà de la Selva

FONDA "EL REGREO"

Plaça J. Anselm Clavé - Telèfon 15
Garatge Bany

Cassà de la Selva

Narcís Duran

Aiguardents i Licors - Elaboració acuradíssima
Pont 7 i 9 - Cassà de la Selva

Servei amb camions propis per tota la província.

CAMISES, CAPELLS, CORBATES, GORRES, etc. etc.
Darreres novetats.

Miquel Solà

Estanc. Dr. Zamenhof, 6

Articles de Ferreria - Armeria i efectes de caça

URALITA

Agència oficial: J. BERDALET

Cassà de la Selva

Menjars i dispeses econòmiques

Casa Pica

Carrer Salmeron, 39 Cassà de la Selva

Servei amb camió de Cassà a Bar-
celona, amb parades a Caldes de
Malavella i a tots els pobles del litoral

Emili Cabarrocas

Preus econòmics - Servei ràpid

Carrer Mesures

Cassà de la Selva